

Dracunculus vulgaris

Trendwatcher Adjiedj Bakas hield tijdens de bijeenkomst ter gelegenheid van het 150 jarig bestaan van de KAVB in mei 2010 een inspirerende en stimulerende lezing. Zo riep hij de sector op niet alleen bollen te verkopen, maar dit te ondersteunen met verhalen. Er moesten toch mooie verhalen te vertellen zijn over bloembollen. 'Verhalen verkopen' was zijn credo. Reden om mijn plaatjescollecties na te lopen op planten met een mooi of persoonlijk verhaal. Dit jaar in De Wereldbol bloembollen waar zo'n verhaal bij hoort.

ren. De randen van het schutblad zijn gegolfd. Het duurt enkele dagen na opening van de bloeiwijze tot de echte bloei: de dag dat de plant stinkt. De volgende dag begint het schutblad al af te sterven. De vliegen houden van de geur en komen in groten getale op die ene dag op de bloeiwijze af. Ze doen meer dan op bezoek komen: ze bevruchten de vrouwelijke bloemen. Na afsterven van het schutblad wordt de bloeikolom zichtbaar met de nu nog groene en kleine bessen. In de loop van augustus en september kleuren de bessen donkeroranje. Als ze deze kleur hebben, kun je ze van de plant afhaken. Rijpe bessen vallen er vanzelf af. Je haalt het vruchtvlees van de zaden af en droogt ze goed af om in het voorjaar te zaaien.

Tekst en foto: Peter Knippels

Dracunculus vulgaris in bloei is een belevenis, niet vanwege wat je ziet, maar door wat je ruikt: een doordringende geur van rottend vlees die tientallen meters ver draagt. Ik heb knollen van *Dracunculus vulgaris* op mijn volkuintuin geplant en die rooi ik niet. Ik laat ze vast staan. In het eerste jaar dat de plant hier stond en bloeide, was het voor mijn burens wennen. Ik kwam op een zaterdagochtend op de tuin en raakte in gesprek met één van mijn buurmannen. Hij had samen met iemand anders eerder die week gezocht naar een dode fazant of haas. Er hing in de buurt van mijn tuin een sterke geur van rottend vlees. Of ik iets had gezien? Ik schoot in de lach en vertelde hem dat het niet ging om een dood dier, maar om een bloeiende plant: *Dracunculus vulgaris*. Hij kon zich dit niet voorstellen, toch was het waar. Nu waarschuw ik de mensen op de tuinen om mij heen als de plant bijna in bloei staat dat een van de komende dagen het één dag enorm kan stinken. Het is geen dier, maar een plant. Sommigen kunnen het nog steeds niet geloven. Anderen pas als ze hun neus dicht bij de plant hebben gehouden.

VLIEGEN OP DE GEUR

Het geslacht *Dracunculus* behoort tot de familie der Araceae en kent twee soorten: *D. canariensis* en *D. vulgaris*. De laatst genoemde is de meest bekende en komt voor in het gebied dat de Balkan, de eilanden in de Egeïsche Zee en het zuidwesten van Turkije omvat. Kenmerkend voor dit soort zijn de handvormige bladeren met een lichtgroene tot zilverkleurige tekening en het donkerpaarse schutblad van de bloeiwijze. In vergelijking met andere Arumachtigen is de bloeiwijze groot in verhouding tot de blade-

